

Jiří Paroubek: Bude z EU špinavá díra světa?

- CZ24 News | 1. ledna 2024

EU: Před každými volbami se hovoří o tom, jak klíčové jsou. Ty do Evropského parlamentu v roce 2024 rozhodnou o třech zcela zásadních otázkách.

1. Bude pokračovat „grýndýl“ v současné podobě, které destruuje české národní hospodářství?
2. Bude pokračovat válka na Ukrajině vyvolávající energetickou a surovinovou krizi, projevující se velkým nárůstem cen, který se přetavil v nekončící inflaci drtící životní úroveň většiny národa?
3. Bude pokračovat masový příliv migrantů ohrožujících sociální systémy, svobodu vyznání i projevu a bezpečnost zemí EU?

Odpověď na tyto tři otázky zcela zásadním způsobem rozhodne o osudu Evropy na řadu generací. Už do teď bylo napácháno mnoho škod, ne všechny půjde jednoduše a už vůbec ne rychle odstranit.

To, čemu se říká „grýndýl“ není nic jiného než ohromná vlna deindustrializace zemí EU. Z hospodářského pohledu jde o chudnutí, ztrátu trhů a vlivu. Ruku v ruce s tím jde o růst závislosti. Bohulibé řeči o zachraňování klimatu planety jsou jen propagandou. Zákaz spalovacích motorů, kšeftování s emisními povolenkami a opuštění uhlí není ničím jiným než skvělým byznysem pro pár vyvolených, který zaplatíme my všichni tím, že neskutečně zchudneme.

S planetou a jejím klimatem to ani nehne, vlastně bude nejspíš ještě více skleníkových plynů, než kdyby byl vývoj ponechán bez „grýndýlových“ zákazů, směrnic a příkazů. Stačí se podívat do komplexních analýz. Výroba, provoz a likvidace elektroaut vyprodukuje prakticky stejné množství skleníkových plynů jako obdobný cyklus u klasických vozů. K podobným výsledkům dojdeme, když srovnáme důsledky spalování místního uhlí se spalováním zkapalněného břidlicového plynu dováženého tankery přes půl planety.

Fotovoltaické panely musí někdo v Číně vyrobit, převést přes půl světa, instalovat a následně zlikvidovat až doslouží. V našem klimatickém pásmu je jejich účinnost v řádech procent. Když celý cyklus výroby, transportu, údržby a likvidace započteme, tak kolik skleníkových plynů nás stála jedna sluneční megawata? Nic není tak jednoduché a jednoznačné, jak nám to vtoukají do hlavy.

Pravdou je, že když Evropané znatelně zchudnou, dramaticky se sníží jejich životní úroveň, vyprodukují na osobu méně skleníkových plynů. Jejich sníženou spotřebu okamžitě vyplní a předčí extrémní populační růst, ke kterému dochází v mnoha zemích Afriky a Asie. Čím více lidí, tím více emisí, tím více skleníkových plynů. Tím více odpadu, tím větší tlak na migraci.

Je až absurdní, jak současní evropští vládcí tvrdě prosazují chudnutí a úpadek svého kontinentu a současně přímo či nepřímo podporují populační explozi v jiných částech světa.

Co jiného je totiž potravinová, lékařská a jiná pomoc, kterou štědře poskytujeme bez jasné podmínky regulace porodnosti. Vše samozřejmě evropské elity balí do krásných frází o zdravé planetě a všeobjímající humanitě. Realita je jiná.

Jako běžní občané máme čím dál tím menší šanci náš úpadek odvrátit. Čas se krátí. Významným pokusem budou právě volby v roce 2024. Pokud nový evropský parlament odmítne zákaz výroby aut se spalovacími motory, zruší kšefty s emisními povolenkami, zatlačí na Ukrajinu, aby přijala dnešní realitu. A uzavře vnější hranice EU nelegálním migrantům, pak my a naše děti máme ještě šanci na to, že se EU nestane bezvýznamnou, chudou, špinavou částí světa.

AUTOR: Jiří Paroubek

ZDROJ